

Katson ihmiseen

Sävellys: Matti Rytönen

Sanat: Matti Rytönen

Katson ihmiseen

kun katson ihmiseen niin mustaa vain nään
ken uskois ihmeeseen ja parempaan elämään
tuo kuvat veriset taas mieleen ristin
vie synnit ikuiset meitä portille helvetin

syön uutispuuron nään ihmispomit kun räjähtää
tuon lasten huudon nyt miten millään voi selittää

kun katson ihmiseen hän kääntää pois pään
ei suostu vastuuseen ei yhteiseen häpeään
jos väistyy ihmisyyden pelko vain jää
ja kylmä itsekkyyden on enää nyt tärkeää

juon iltateetä jo joku kaupungin omistaa
viisi bmw:tä sen autotalleja koristaa

ja nälkään kuolleen nään äidin tuon kohdussaan lapsi maan

ja hiljaa taas ihmettelen onko maailma koskaan aikuinen
ja hiljaa taas ihmettelen missä opit vuosisatojen merkit suurten nerojen
missä on viisaus sen ylpeän ihmisen

kun katson ihmiseen niin valon myös nään
se syttyy sydämeen jos ei usko pimeään
on hento kosketus kuin merkki taivaan
jää armo rakkaus kun kaikki muu riisutaan

soi joulun kellot ja kaksi vanhusta polvistuu
kuin syksyn pellot he kerran yhdessä lakastuu

ja nuoren kauniin nään Marian tuon kohdussaan lapsi maan

ja hiljaa taas ihmettelen onko maailma koskaan aikuinen
ja hiljaa taas ihmettelen missä opit vuosisatojen merkit suurten nerojen
missä on viisaus sen ylpeän ihmisen
aikuisen

JOULULAULU

(NAISKUOROLLE)

"KULLERVO"

EILIIAN HITAASTI

(mp-2)

1. LAP-SI SYNTYI MEILLE, JOI-KA ANNET-TIIN. YÖ-HÖN
 2. LAPSEN HARTEHIL-LA ON NYT HERRA-US. MEIL-LÄ
 3. SULLE, KRISTUS, UU-SI VIR-SI VEISA-TAAN. TÄHDEN

ER-SY-NEILLE TAI-VAS AUKAIS-TIIN. VÄISTYI
 LANKEE-VIL-LA SIKS' ON LUNAS-TUS. HÄN ON
 RIS-TIN-PUU-SI SAATAT KUNNI-AAN. MEI-DÄT

SYNK-KÄ VAL-TA SYNNIN, KUO-LE-MAN. PÄÄ-SI
 IH-MEEL-LI-NEN NEUVONAN-TA-JA. SE-KÄ
 JOI-TA Y-HÄ SYNTI SAASTUT-TAA. SYN-TI-

VAI-VAN AL-TA KANSAT MAA-IL-MAN.
 VOI-MAL-LI-NEN KUORMAIN KAN-TA-JA.
 NEÄ NYT PV-HÄ KAUTTAS OL-LA SAA. 4. A - -

-MEN!